

«Albert sempre té la culpa»

► Dos socis i els dos es duen igual: Albert. Una iniciativa empresarial que suma

ACTUALITAT

DIANA MAR

Tinc un amic que es dedica a la música, a portar artistes i produir muntatges de tota mena. Aquest amic es diu Albert, Albert Melero i ell, junt amb un altre Albert, Albert Subirats, el 2011 van decidir treballar de manera conjunta. Amb aquesta col·laboració van adonar-se que podien arribar més lluny. El Far Grup centrat amb la producció i el management i Oversound, una empresa més encaminada a la sonorització d'esdeveniments i actes. L'entrevista és als dos, però el més extrovertit és Albert M. i és qui gairebé ha contestat a tot.

Pregunta: Com va sorgir l'Amor?

Resposta: Fa un temps ens vam adonar que junts podíem crear una marca, una senyal d'identitat a l'hora de treballar. Quan vas a veure un grup, mires com està tot organitzat, distribuït i t'adones que cada empresa treballa d'una manera, té la seva empremta. En el nostre

cas, nosaltres busquem innovar cada any, intentem no repetir muntatges. El nostre equip està integrat per nosaltres dos, Albert i Albert, així que la culpa sempre és d'Albert -riuen- però realment som un grup de persones, la majoria de les quals prové de l'antic Oversound. La nostra forma de treballar no té res a veure amb el que s'ha estat fent fins el moment dintre aquest món de la música i les actuacions, en general.

P: En moments com l'actual, molta competència?

R: Per a nosaltres la crisi és positiva, ens motiva a millorar continuament. En el meu cas concret (Albert Melero), al ser músic, i anar per aquí i per allà, aquestes experiències m'han ensenyat ha desenvolupar-me dintre el sector. Des dels catorze anys que toco pels escenaris. Actualment, no és difícil moure's en aquest món, bé no és més difícil que moure's en un altre. A nivell de competència, jo (A.M.) penso que tots ens sentim impotents perquè no hi ha feina. Tot i que no podem queixar-nos, la veritat.

P: Actualment, que us demanen els clients?

R: Coses grans i quasi gratuïtes. Nosaltres no regalem res, oferim exclusivitat i bon tracte i sempre t'intentarem donar el que els altres no

tenen. Aquesta manera de funcionar representa arriscar-se amb posades en escena i artistes. Hi ha vegades que tu, com a músic, veus que un artista és bo, però no l'agafes perquè saps que no entrarà, no agrada, és a dir, ens trobem davant un producte de qualitat però que no ens resultarà rendible. En canvi, hi ha moments en que et llances de cap.

P: És difícil aixecar un negoci a les Terres de l'Ebre?

R: Aquest territori és un clot perquè nosaltres mateixos ens ho hem buscat. Ens falten llocs per a què la gent

pugui tocar. Per a mi, les institucions no recolzen prou els artistes de casa. Quan dic això, no estic parlant de subvencions sinó de llocs on poder assajar, de programar concerts, d'aquestes coses. Em fa gràcia que en moltes festes dels pobles, de tot el programa de festes, només un dia està adreçat a la nostra música.

P: Parlant de recolzaments, Ebre Musik- Ciutat de Tortosa en seria un, no?

R: Qualsevol oferta d'aquest tipus és bona tan per a les persones que segueixen els certàmens com per als propis grups. Enguany Ebre

Musik m'ha portat a treballar amb el regidor de joventut, Alfredo Ferré. També, he estat quan el regidor de joventut era Emili Lehmann a qui li vaig proposar aprofitar la infraestructura que representa ràdio Tortosa, per fer un programa centrat en el concurs, durant el temps que durava la promoció dels candidats. Com deia abans, per ofertar producció del territori i així, s'ha fet, també durant aquesta edició.

P: Enguany els guanyadors del concurs han estat uns "artistassos" del territori. Penses que mereixen guanyar?

R: Estic molt content per Albert i la Banda dels 13, primer perquè som "col·legues" i perquè són molt bons professionals, que saben on estan i coneixen molt bé el món de la música.

Dis-me alguna cosa per acabar l'entrevista que quedi bé: (Contesta Albert Melero). A hores d'ara puc viure del meu negoci, però tot té un preu i en el meu cas, la meua vida personal s'ha vist molt afectada. I què al 2012 només demano dur a terme algun projecte que em ronda pel cap, però que no et puc dir. En aquest món s'ha d'anar amb peus de plom.

«Aquest territori és un clot perquè nosaltres mateixos ens ho hem buscat. Falten llocs on poder assajar, programar concerts,...»